

اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل و مدت زمان خشک کردن شلتوك^۱

کبری تجدیدی طلب^۲

۱- چکیده:

به منظور بررسی اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل و مدت زمان خشک کردن شلتوك، از رقم خزر و آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار با دو فاکتور استفاده شد: یکی رطوبت اولیه شلتوك در دو سطح ($16/3 \pm 0/7$ درصد و $1/5 \pm 20/5$ درصد بر پایه‌تر) و دیگری روش خشک کردن در سه سطح (خشک کردن یک، دو و سه مرحله‌ای). فاکتورهای مورد بررسی در این تحقیق، بازده تبدیل، درصد بونج قهوه‌ای، درصد بونج سالم، درصد خرد بونج و مدت زمان خشک کردن بوده است. نتایج نشان داد که مراحل خشک کردن اثر قابل توجهی بر درصد بونج قهوه‌ای و بازده تبدیل ندارد اما درصد بونج سالم طی خشک کردن سه مرحله‌ای در هر دو سال بیشترین و روش‌های دو و یک مرحله‌ای به ترتیب کمترین مقدار را داشته‌اند. روش خشک کردن یک مرحله‌ای در شلتوك با رطوبت اولیه $19/6$ درصد با میزان بونج سالم $39/3$ درصد کمترین و سه مرحله‌ای با میزان بونج سالم ($42/9$ درصد) بیشترین مقدار را در سال اول داشت. خشک کردن شلتوك با رطوبت اولیه $15/7$ درصد به روش یک مرحله‌ای کمترین و روش‌های دو و سه مرحله‌ای بیشترین مقدار بونج سالم را به دست می‌دهند داشته‌اما بین این دو تفاوت قابل توجهی مشاهده نمی‌شود. نتایج سال دوم نشان می‌دهند که خشک کردن سه مرحله‌ای شلتوك با رطوبت اولیه $21/8$ درصد با مقدار بونج سالم $56/6$ درصد بیشترین و روش یک مرحله‌ای با $52/7$ درصد کمترین مقدار بونج سالم را به دست می‌دهند. به کارگیری روش خشک کردن یک مرحله‌ای در شلتوك با رطوبت اولیه $16/2$ درصد با $52/5$ درصد کمترین و سه مرحله‌ای با $55/8$ درصد بیشترین نسبت بونج سالم را به خود اختصاص می‌دهند. با توجه به نتایج حاصل برای رطوبت $19-22$ درصد شلتوك خزر، خشک کردن سه مرحله‌ای و برای رطوبت $15/5-17$ درصد، خشک کردن دو مرحله‌ای پیشنهاد می‌شود.

۲- واژه‌های کلیدی:

شلتوك بونج، خشک کردن چند مرحله‌ای، تبدیل

۱- برگرفته از طرح تحقیقاتی "اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر راندمان خشکاندن شلتوك بونج"

۲- عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات بونج کشور، رشت صندوق پستی ۱۶۵۸، دورنگار ۶۶۹۰۰۵۲، تلفن

۳- پیشگفتار:

۱- مرحله‌ای که از نظر فیزیولوژیکی با افزایش وزن

خشک، رطوبت دانه کاهش می‌یابد.

۲- مرحله‌ای که رطوبت دانه به مدت ۱۰ روز در حد ۲۸ درصد ثابت باقی می‌ماند.

۳- مرحله‌ای که رطوبت دانه به طور فیزیکی و تحت تاثیر شرایط آب و هوایی کاهش می‌یابد.

چون میزان رطوبت دانه در دو مرحله اول تحت تاثیر شرایط آب و هوایی قرار نمی‌گیرد، احتمال بروز ترک در دو مرحله مذکور متفاوت است و ترک خودگی طی خشک کردن در مزرعه یا خشک کن‌های کارخانه‌های برنجکوبی در مرحله سوم اتفاق می‌افتد [۱۲]. میزان مطلوب خشک شدن دانه به رقم، رطوبت اولیه، دمای دانه، روش خشک کردن، و دما و رطوبت نسبی محیط بستگی دارد. در بسیاری از موارد، به کارگیری حرارت بالا باعث برخورد ترک در دانه و شکستگی آن طی عملیات بروز ترک در دانه و شکستگی آن طی عملیات تبدیل و کاهش بازده برنج سالم می‌شود [۸]. دمای هوا اولین و سرعت هوا به کار گرفته شده دومین فاکتور مؤثر در حذف رطوبت از سطح دانه شناخته شده است [۷]. خوش‌تفاضا و همکاران (۱۳۷۸) نشان دادند که افزایش دما از ۳۰ به ۷۰ درجه سانتی‌گراد، افزایش سرعت جریان هوا از ۰/۵ به ۲ متر بر ثانیه، و کاهش رطوبت نهایی از ۱۴ به ۱۰/۵ درصد باعث افزایش شکنندگی محصول می‌شود. طی مطالعه فوق مشخص شد که مهمترین عامل تاثیر گذار بر شکنندگی برنج، نخست دما و در رده بعدی رطوبت نهایی محصول است. همچنین مشخص شد که اثر نامطلوب حاصل از افزایش دما و سرعت جریان هوا را می‌توان با ممانعت از به منظور حفظ کیفیت غلات طی انبار مانی طولانی، به حداقل رساندن خسارت‌های ناشی از تجزیهٔ ترکیبات شیمیایی، کاستن از فعالیت قارچ‌ها، و حشرات، و جلوگیری از کاهش ارزش تغذیه‌ای این محصولات، خشک کردن به موقع آنها پس از عملیات برداشت ضروری است [۱۱]. محققان معتقدند که میزان رطوبت تاثیر قابل توجهی بر بازده تبدیل دارد [۱۹ و ۱۴]. گزارش‌ها نشان می‌دهد که تنش‌های حاصل از تغییر یک درصد رطوبت در دانه، ۱۰۰ بار بیشتر از تنش‌های حاصل از تغییر یک درجه سانتی‌گراد دماس است [۱۴]. به طور کلی، شلتوك خشک بسیار جاذب الرطوبه است و نسبت به محیطی که در آن قرار می‌گیرد از خود واکنش نشان می‌دهد. این خاصیت خصوصاً پس از رسیدن دانه در مزرعه مشاهده می‌گردد. دانه در حین خشک شدن رطوبت خود را به محیط پس می‌دهد و زمانی که رطوبت دانه به کمتر از ۲۰ درصد می‌رسد میزان رطوبتی آن با محیط هماهنگ می‌شود و نسبت به تغییرات محیط از خود واکنش نشان می‌دهد. رطوبت موجود در دانه همواره خود را در حالت تعادل با دما و رطوبت نسبی محیط قرار می‌دهد. این موضوع حتی پس از برداشت محصول هم در دانه مشاهده می‌گردد [۱۶]. خشک نکردن به موقع شلتوك برنج باعث بروز فساد میکروبی (قارچی، باکتریایی) و جوانهزنی دانه پس از ۴۸ ساعت می‌شود [۱۴ و ۱۳]. تغییر رطوبت دانه را می‌توان به سه مرحله اساسی به شرح زیر طبقه‌بندی کرد [۱۴]:

خشک، رطوبت دانه کاهش می‌یابد.

۲- درصد ثابت باقی می‌ماند.

۳- مرحله‌ای که رطوبت دانه به طور فیزیکی و تحت تاثیر شرایط آب و هوایی کاهش می‌یابد.

چون میزان رطوبت دانه در دو مرحله اول تحت تاثیر شرایط آب و هوایی قرار نمی‌گیرد، احتمال بروز ترک در دو مرحله مذکور متفاوت است و ترک خودگی طی خشک کردن در مزرعه یا خشک کن‌های کارخانه‌های برنجکوبی در مرحله سوم اتفاق می‌افتد [۱۲]. میزان مطلوب خشک شدن دانه به رقم، رطوبت اولیه، دمای دانه، روش خشک کردن، و دما و رطوبت نسبی محیط بستگی دارد. در بسیاری از موارد، به کارگیری حرارت بالا باعث برخورد ترک در دانه و شکستگی آن طی عملیات بروز ترک در دانه و شکستگی آن طی عملیات تبدیل و کاهش بازده برنج سالم می‌شود [۸]. دمای هوا اولین و سرعت هوا به کار گرفته شده دومین فاکتور مؤثر در حذف رطوبت از سطح دانه شناخته شده است [۷]. خوش‌تفاضا و همکاران (۱۳۷۸) نشان دادند که افزایش دما از ۳۰ به ۷۰ درجه سانتی‌گراد، افزایش سرعت جریان هوا از ۰/۵ به ۲ متر بر ثانیه، و کاهش رطوبت نهایی از ۱۴ به ۱۰/۵ درصد باعث افزایش شکنندگی محصول می‌شود. طی مطالعه فوق مشخص شد که مهمترین عامل تاثیر گذار بر شکنندگی برنج، نخست دما و در رده بعدی رطوبت نهایی محصول است. همچنین مشخص شد که اثر نامطلوب حاصل از افزایش دما و سرعت جریان هوا را می‌توان با ممانعت از

بر حسب ارقام مختلف شلتوك می‌تواند متفاوت باشد. شکل، اندازه، و درجه رسیدگی دانه نیز می‌تواند برایجاد ترک تاثیر بسزایی داشته باشد [۱۲].

چنانچه نسبت دانه‌های ترک خورده بیشتر از ۱۰ درصد باشد بازده تولید برنج سالم به طور قابل توجهی کاهش خواهد یافت [۵]. ترک خوردنگی، حدود ۴۸ ساعت پس از خشک شدن در شلتوك ثابت خواهد ماند از این رو ترک دانه باید پس از سپری شدن این مدت زمان اندازه گیری شود [۲۱]. کونز (Kunze, 1985) نشان داد که در نمونه‌های مزرعه، دانه‌های خشکتری که در معرض باران و شبنم قرار می‌گیرند با سهولت بیشتری دچار ترک خوردنگی می‌شوند. او همچنین افزود چنانچه شلتوك در معرض باران‌های خفیف قرار گیرد تعداد کمتری از دانه‌ها ترک بر می‌دارند.

اهداف این پژوهش عبارت است از اول: مقایسه تأثیر روش خشک کردن مرحله به مرحله با روش خشک کردن بدون وقفه بر بازده تبدیل، درصد برنج قهوه‌ای، درصد برنج سالم، و درصد خرده برنج شلتوك خزر با دو سطح اولیه رطوبتی متفاوت و دوم تأثیر روش‌های فوق بر مدت زمان خشک کردن.

۴- مواد و روش‌های:

- مواد

در آزمایش‌ها، از شلتوك رقم خزر استفاده شد که در مزرعه برنج موسسه تحقیقات برنج کشور به دست آمده و کاملاً رسیده بود. خشک کن به کار گرفته شده در طرح، از نوع نیمه مداوم بستر

کاهش زیاده از حد رطوبت محصول به هنگام خشک کردن کنترل کرد. جهاندیده (۱۳۷۴) در تحقیق خود ضمن استفاده از سه رقم خزر، بی‌نام، و سپید رود و سه دمای ۲۵، ۳۵ و ۴۵ درجه سانتی- گراد، نتیجه گرفت که محصول خشک شده در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد نسبت به دو دمای دیگر در مرحله تبدیل شلتوك به برنج سفید ایجاد ضایعات بیشتری می‌کند. کیان مهر و همکاران (۱۳۸۰) نشان دادند که به منظور نیل به یکنواختی مقدار رطوبت در عمق‌های مختلف خشک کن می‌توان دما را در خشک‌کن بستر ثابت توده ای کاهش داد. کاهش دما تا ۳۵ درجه سانتی گراد باعث کاهش ضربیت تغییر مقدار رطوبت شلتوك در خشک کن با جریان یک طرفه هوا می‌شود، اما افزایش زمان خشک شدن محصول را در پی خواهد داشت و این در حالی است که با افزایش دما زمان خشک کردن کاهش و ضربیت تغییر مقدار رطوبت شلتوك افزایش می‌یابد و از آنجا که معیار سنجش رطوبت شلتوك برای مرحله پوست کنی و سفید کردن اغلب لایه‌های بالایی خشک کن است، لایه‌های زیرین به شدت تحت تأثیر تنفس‌های رطوبتی و حرارتی قرار می- گیرند که عمده ضایعات برنج خرد شده با روش نادرست افزایش دما به منظور کاهش مقدار رطوبت شلتوك حاصل می‌شود.

رائو (Rao, 2000) برای جلوگیری از تنفس‌های حرارتی پیشنهاد داد که باید رطوبت شلتوك تازه برداشت شده را به حدود ۱۶ درصد رساند و پس از سپری شدن دوره استراحت^۱ عملیات خشک کردن را مجدداً تا رسیدن به رطوبت مطلوب ادامه داد. او همچنین اظهار نمود که خشک کردن چند مرحله‌ای

عملیات خشک کردن به مدت ۱۸-۱۲ ساعت، خشک کردن مجدد تا رسیدن به رطوبت مطلوب.

۳- خشک کردن سه مرحله‌ای: در این روش مانند روش دو مرحله‌ای پس از هر مرحله خشک کردن دستگاه خاموش می‌شود و خشک کردن تا رسیدن به رطوبت مطلوب مجدداً ادامه می‌یابد. قابل ذکر است که برای شلتوك با رطوبت اولیه بیشتر از ۱۹ درصد، رطوبت مطلوب مرحله اول ۱۶-۱۷ درصد، مرحله دوم ۱۳/۵-۱۴/۵ درصد و مرحله سوم ۱۱-۱۲ درصد و برای شلتوك با رطوبت اولیه کمتر از ۱۷ درصد، رطوبت مناسب مرحله اول ۱۴-۱۴/۵ درصد، مرحله دوم ۱۲/۵-۱۳ درصد و مرحله سوم ۱۱-۱۲ درصد بوده است. به منظور بررسی تأثیر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل و مدت زمان خشک کردن، از آزمایش فاکتوریل با دو فاکتور رطوبت اولیه شلتوك در دو سطح ($16/3 \pm 0/7$ درصد و $1/5 \pm 20/5$ درصد بر پایه تر) و فاکتور روش خشک کردن در سه سطح (یک، دو و سه مرحله‌ای) با ۶ تیمار و سه تکرار بر پایه طرح کاملاً تصادفی استفاده شد. قبل از شروع آزمایش، میزان رطوبت اولیه و رطوبت طی عملیات خشک کردن اندازه گیری شد. دبی هوا، ارتفاع شلتوك در بستر خشک کن و شرایط عملیات تبدیل برای کلیه تیمارها یکسان بوده است.

خواهد^۱ ساخت ژاپن با قدرت ۰/۴ کیلو وات و مجهز به ۲۰ سلوول با ظرفیت یکسان بوده است. عملیات تبدیل به کمک دستگاه‌های پوست کن ساتاکه^۲ ساخت ژاپن و سفید کن بالدور^۳ ساخت امریکا انجام شد. برای اندازه گیری رطوبت از رطوبت سنج مدل جی ون^۴ ساخت کره و برای بررسی آماری نتایج از نرم افزار ایری استات^۵ (نسخه اول) استفاده شد.

- روش‌ها

ابتدا شلتوك رقم خزر با رطوبت‌های $1/5 \pm 16/3 \pm 0/7$ درصد (بر پایه تر) جمع‌آوری و به آزمایشگاه تبدیل موسسه منتقل شد. متعاقب آن، نمونه‌ها به طور جداگانه به شرح زیر با خشک کن آزمایشگاهی در دمای ۴۰ درجه سانتی‌گراد و رطوبت نهایی (بر پایه تر) ۱۱-۱۲ درصد (بر اساس تحقیقات انجام گرفته قبلی توسط خوش‌ضمیر (۱۳۷۲)) خشک شدند:

۱- خشک کردن یک مرحله‌ای: خشک کردن بدون وقفه تا رسیدن به رطوبت مطلوب (۱۱ تا ۱۲ درصد).

۲- خشک کردن دو مرحله‌ای: ابتدا خشک کردن تارسیدن به رطوبت مناسب (۱۷ تا ۱۶ درصد برای شلتوك با رطوبت اولیه بیشتر از ۱۹ درصد، و $12/5 - 13/5$ درصد برای شلتوك با رطوبت اولیه کمتر از ۱۷ درصد) و پس از توقف

فرمول‌ها:

$$\text{وزن برنج قهوه ای (گرم)} \times 100$$

$$= \frac{\text{وزن شلتوك (گرم)}}{\text{برنج قهوه ای (درصد)}}$$

$$\text{وزن برنج سفید (سالم + خرد) (گرم)} \times 100$$

$$= \frac{\text{وزن شلتوك (گرم)}}{\text{بازده تبدیل (درصد)}}$$

$$\text{وزن برنج سالم (گرم)} \times 100$$

$$= \frac{\text{وزن شلتوك (گرم)}}{\text{برنج سالم (درصد)}}$$

نتایج تجزیه واریانس در سال دوم (جدول

شماره ۲) نشان می‌دهد که تیمار، مراحل خشک کردن، و اثر متقابل رطوبت در مراحل خشک کردن بر درصد برنج قهوه ای غیرمعنی دار و رطوبت در سطح ۵ درصد معنی دار است. تیمار، رطوبت، مراحل خشک کردن، و اثر رطوبت در مراحل خشک کردن بر بازده تبدیل غیر معنی دار است. نتایج میان این موضوع است که تیمار و مراحل خشک کردن در سطح یک درصد بر درصد برنج سالم معنی دار، و رطوبت و اثر متقابل رطوبت در مراحل خشک کردن بر درصد برنج سالم غیر معنی دار است.

نتایج تجزیه واریانس در سال اول (جدول شماره ۱) نشان می‌دهد که اثر تیمار، رطوبت، مراحل خشک کردن، و اثر متقابل رطوبت در مراحل خشک کردن بر درصد برنج قهوه‌ای معنی دار نیست. اما تیمار، رطوبت و مراحل خشک کردن، و اثر متقابل مراحل خشک کردن در رطوبت در سطح یک درصد بر بازده تبدیل معنی دار است. نتایج میان این موضوع است که اثر تیمار، رطوبت، و مراحل خشک کردن بر درصد برنج سالم در سطح یک درصد معنی دار اما اثر متقابل رطوبت در مراحل خشک کردن غیر معنی دار است.

۵- یافته‌ها:

جدول شماره ۱- تجزیه واریانس اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر کیفیت تبدیل (سال اول)

منابع تغییر	آزادی	درصد برنج قهوه‌ای	بازده تبدیل	درصد برنج سالم	میانگین مربعات	میانگین مربعات	میانگین مربعات	میانگین مربعات	درجه
تیمار	۵	۰/۲۲ ns	۸/۷۴ **	۲۱۰/۳۲ **					
رطوبت	۱	۰/۳۱ ns	۱۸/۴۶ **	۱۰۱۳/۱۰ **					
مراحل خشک کردن	۲	۰/۳۳ ns	۷/۴۰ **	۱۸/۹۹ **					
رطوبت × مراحل خشک کردن	۲	<1	۵/۲۱ **	<1					
خطا	۱۲	۰/۰۹	۰/۲۴	۱/۰۳					

** = معنی دار در سطح یک درصد

ns = غیرمعنی دار

جدول شماره ۲- تجزیه واریانس اثر خشک کردن چند مرحله ای بر کیفیت تبدیل (سال دوم)

منابع تغییر	درجه آزادی	درصد برنج قهوه ای	بازده تبدیل	میانگین مربعات	میانگین مربعات	درصد برنج سالم
تیمار	۵	۱/۵۸ ns	<۱	۸/۱۲**		
رطوبت	۱	۳/۸۶*	<۱	۱/۱۶ ns		
مراحل خشک کردن	۲	۱/۷۷ ns	<۱	۱۹/۵۸**		
رطوبت × مراحل خشک کردن	۲	<۱	۱/۳۳ ns	<۱		
خطا	۱۲	۰/۶۱	۰/۹۴	۰/۸۳		

ns = غیرمعنی دار * = معنی دار در سطح ۵ درصد ** = معنی دار در سطح یک درصد

یک مرحله ای شلتوك با رطوبت اولیه ۱۹/۶ درصد کمترین بازده تبدیل را دارد و بین روش خشک کردن دو و سه مرحله ای تفاوتی نیست. همچنین، نتایج نشان می دهد که مراحل خشک کردن بر بازده تبدیل شلتوك با رطوبت اولیه ۱۵/۷ درصد اثر معنی داری ندارد و کلیه تیمارها در یک گروه قرار می گیرند. به طور کلی، نتایج مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله ای بر بازده تبدیل در سال دوم (جدول شماره ۴) نشان می دهد که مراحل خشک کردن در شلتوك با رطوبت اولیه ۲۱/۸ درصد و ۱۶/۲ درصد اثر معنی داری بر بازده تبدیل در سال دوم ندارد.

نتایج مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله ای بر درصد برنج قهوه ای (جدول شماره ۳) نشان می دهد که در هر دو حالت (شلتوك با رطوبت اولیه ۱۹/۶ درصد و ۱۵/۷ درصد در سال اول و شلتوك با رطوبت اولیه ۲۱/۸ درصد و ۱۶/۲ درصد در سال دوم) نوع روش خشک کردن اثر معنی داری بر درصد برنج قهوه ای ندارد و کلیه تیمارها در یک گروه قرار می گیرند.

نتایج مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله ای شلتوك بر بازده تبدیل در سال اول (جدول شماره ۴) نشان می دهد که خشک کردن

جدول شماره ۳- مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله ای شلتوك بر درصد برنج قهوه ای

رطوبت اولیه شلتوك				
سال دوم		سال اول		
درصد	تیمار	درصد	تیمار	درصد
۱۶/۲ درصد	خشک کردن یک مرحله ای	۱۵/۷ درصد	خشک کردن دو مرحله ای	۱۹/۶ درصد
۷۸/۲a	خشک کردن سه مرحله ای	۷۸/۱a	۷۷/۶ a	۷۷/۶ a
۷۸/۰a	میانگین	۷۷/۵a	۷۷/۴a	۷۷/۴a
۷۶/۹a		۷۷/۹a	۷۷/۸ a	۷۷/۸ a
۷۷/۷		۷۷/۸	۷۷/۶	۷۷/۶

میانگین هایی که در یک ستون دارای حروف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند.

۱۱۹

اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل و مدت زمان خشک کردن شلتوك

مرحله‌ای بیشترین درصد برنج سالم را داشته است. در شلتوك با رطوبت اولیه ۱۶/۲ درصد، خشک کردن سه مرحله‌ای بیشترین درصد برنج سالم را نشان می‌دهد. در این راستا، خشک کردن یک و دو مرحله‌ای، نسبت به سه مرحله‌ای، کمترین مقدار را دارد اما تفاوت معنی‌داری بین آن دو مشاهده نمی‌شود.

نتایج مدت زمان خشک کردن شلتوك (جدول شماره ۶) نشان می‌دهد که مدت زمان خشک کردن در روش سه مرحله‌ای در کلیه نمونه‌ها نسبت به دو و یک مرحله‌ای بدون استثناء کمتر بوده است.

نتایج مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل و مدت زمان خشک کردن شلتوك (جدول شماره ۵) نشان می‌دهد که خشک کردن یک مرحله‌ای در شلتوك با رطوبت اولیه ۱۹/۶ درصد کمترین درصد برنج سالم (۳۹/۳) را نسبت به خشک کردن دو و سه مرحله‌ای دارد. به علاوه در شلتوك با رطوبت اولیه ۱۵/۷ درصد نیز نتایج مشابهی مشاهده می‌شود. نتایج مقایسه میانگین در سال دوم (جدول شماره ۵) در ارتباط با تأثیر مراحل خشک کردن بر درصد برنج سالم نشان می‌دهد که در شلتوك با رطوبت اولیه ۲۱/۸ درصد، خشک کردن یک مرحله‌ای کمترین درصد برنج سالم و سه

جدول شماره ۴ - مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر بازده تبدیل

رطوبت اولیه شلتوك

سال دوم		سال اول		تیمار
۱۶/۲درصد	۲۱/۸درصد	۱۵/۷درصد	۱۹/۶درصد	
۶۶/۵a	۶۵/۳a	۶۸/۷a	۶۴/۶b	خشک کردن یک مرحله‌ای
۶۵/۳a	۶۵/۷a	۶۸/۸a	۶۸/۱a	خشک کردن دو مرحله‌ای
۶۵/۴a	۶۸/۷a	۶۹/۳a	۶۸/۱a	خشک کردن سه مرحله‌ای
۶۵/۷	۶۵/۶	۶۸/۹	۶۶/۹	میانگین

میانگین‌هایی که در یک ستون دارای حروف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند.

جدول شماره ۵ - مقایسه میانگین اثر خشک کردن چند مرحله‌ای بر درصد برنج سالم

رطوبت اولیه شلتوك

سال دوم		سال اول		تیمار
۱۶/۲درصد	۲۱/۸درصد	۱۵/۷درصد	۱۹/۶درصد	
۵۲/۵b	۵۲/۷c	۵۴/۸b	۳۹/۳b	خشک کردن یک مرحله‌ای
۵۳/۹b	۵۴/۰b	۵۷/۱a	۴۲/۵a	خشک کردن دو مرحله‌ای
۵۵/۸a	۵۶/۶a	۵۷/۸a	۴۲/۹a	خشک کردن سه مرحله‌ای
۵۴/۱	۵۴/۶	۵۶/۶	۴۱/۶	میانگین

میانگین‌هایی که در یک ستون دارای حروف مشترک هستند در سطح احتمال ۵ درصد فاقد اختلاف معنی دار هستند.

جدول شماره ۶- مدت زمان خشک کردن شلتوك

روطوبت اولیه شلتوك				تیمار
سال دوم		سال اول		
درصد ۱۶/۲	درصد ۲۱/۸	درصد ۱۹/۶	درصد ۱۵/۷	
۱۳۰	۳۴۵	۱۵۰	۲۸۵	خشک کردن یک مرحله‌ای (دقیقه)
۹۰	۲۸۰	۸۵	۲۴۰	خشک کردن دو مرحله‌ای (دقیقه)
۸۵	۲۶۵	۸۰	۲۲۰	خشک کردن سه مرحله‌ای (دقیقه)

نتایج تحقیقات سایر محققان مطابقت دارد [۸].

توقف عملیات خشک کردن برای مدت زمان مشخص و خشک کردن مجدد باعث یکنواختی هرچه بیشتر انتشار (از طریق انتقال) رطوبت دانه از بخش مرکزی به سطح آن و افزایش گرادیان رطوبتی در سطح می‌شود [۸ و ۹]. تغییر دما و گرادیان‌های رطوبتی نقش موثری بر ترکیبات غذا مانند نشاسته و پروتئین دارد. در این راستا تغییر حالت نشاسته (از شیشه‌ای به لاستیکی و بالعکس) در برنج عامل مهمی در پتانسیل تولید ترک و خرد شدن حین عملیات خشک کردن و دوره استراحت شناخته شده است [۹]. نتایج مطالعات استیفی و همکاران (Steffe et al., 1979) نشان می‌دهد که استراحت دهی شلتوك طی عملیات خشک کردن باعث سهولت خروج رطوبت از دانه و افزایش درصد برنج سالم تولیدی می‌شود اما روی بازده کل تبدیل اثر قابل توجهی ندارد.

مدت زمان استراحت بسیار متغیر است و بستگی به دمای مورد استفاده دارد. طی مرحله استراحت، هرچه دما بالاتر باشد دوره آن کاهش می‌یابد [۹].

لی و همکاران (Li et al. 1999) نشان دادند که استراحت دهی (اعتدال حرارتی) شلتوك طی عملیات خشک کردن ضمن کاهش تنش در دانه به کاهش مدت زمان خشک کردن می‌انجامد. نتایج تحقیق اخیر نیز کاهش مدت زمان خشک کردن را همزمان با افزایش تعداد توقف‌های عملیات خشک کردن نشان داد. این موضوع از نظر صرفه‌جویی انرژی در کارخانه‌های برنجکوبی اهمیت دارد [۱۸].

چنانچه رطوبت سطحی شلتوك سریعاً کاهش یابد، به دلیل انتقال آب از بخش‌های داخلی دانه به سطح آن، لایه‌های بیرونی چروکیده و منقبض می‌شود و در فرآیند تبدیل (به خصوص طی عملیات سفید کردن) در اثر به کارگیری دمای بالا طی عملیات خشک کردن، انبساط ناشی از فشار درونی دانه با رطوبت‌های مختلف باعث افزایش شکستگی می‌گردد [۱۵]. در واقع، در اثر خشک کردن چند مرحله‌ای سرعت خشک کردن با افزایش تعداد توقف افزایش می‌یابد. نتایج تحقیق اخیر با

برخی از محققان از دوره استراحتی معادل ۶ تا ۲۴ ساعت استفاده و ذکر کردند که این دوره باعث بهبود درصد برنج سالم می‌شود. البرت و همکاران (Elbert *et al.* 2001) نتیجه رسیدند که افزایش مدت زمان استراحت دهی به افزایش درصد برنج سالم تولیدی می‌انجامد. چوو و آتابول (Chouw & Athapol, 2001) نشان دادند که استراحت دهی ۱۲ ساعته به دنبال خشک کردن شلتوك به روش بستر سیال و خشک کردن در سایه باعث افزایش درصد برنج سالم می‌شود. آنها همچنین نشان دادند که به کارگیری خشک کردن یک مرحله‌ای (بدون وقفه) در هر دو حالت، دمای بالا و دمای پایین در سیستم بستر سیال منجر به کاهش درصد برنج سالم تولیدی

۸- منابع:

- ۱- جهاندیده، ح. ۱۳۷۴، بررسی کاهش خسارات در مراحل تبدیل شلتوك به برنج سفید، پایان نامه کارشناسی ارشد علوم و صنایع غذایی، دانشگاه تربیت مدرس.
- ۲- خوش تقاضا، م و م، سليماني، ۱۳۷۸، تاثير پارامترهای خشک کن برشکنندگی برنج، مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، (سال پنجم) ۲۰: ۶۲-۴۹.
- ۳- خوش خصیر، ع. ۱۳۷۲، تعیین درجه حرارت مناسب جهت خشکاندن سه رقم برنج متداول، گزارش پژوهشی.
- ۴- کیان مهر، م، توکلی و م، خوش تقاضا، ۱۳۸۰، بررسی اثر دما و جهت جريان هوا بر تغیيرات رطوبت و زمان خشک کردن شلتوك در خشک کن های توده ای، مجله علمی پژوهشی علوم کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، (سال هفتم) ۱: ۲۹-۱۷.

-
- 5- Aguerre, R., C. Suarez and P. E. Viollaz. 1986. Effect of drying on the quality of milled rice. *J. of Food Technology.* 21 (1): 75-80.
- 6- Beny, J. M. and C. S. Ngin. 1970. Multiple drying of paddy (rice) in the humid tropics. *J. Agric. Eng. Res.* 15 (4): 364-74.
- 7- Chouw, I. and N. Athapol. 2001. Effect of drying air temperature and grain temperature of different types of dryer and operation on rice quality. *Drying Technology.* 19 (2). 389- 404.
- 8- Cihan, A. and M. C. Ece. 2001. Liquid diffusion model for intermittent drying of rough rice. *J. Food Eng.* 49: 327-331.
- 9- Cnossen, A.G. and T. J. Siebenmorgen. 2000. The glass transition temperature concept in rice drying and tempering effect on milling quality. *Transactions of the ASAE.* 43(6): 1661-1667.
- 10- Elbert, G., M. Tolaba and C. Suarez. 2001. Effects of drying conditions on head rice yield and browning index of parboiled rice . *J. of Food Eng.* 47(1): 37 - 41.
- 11- Imoudu, P. B. and A. A. Olufayo. 2000. The effect of sun drying on milling yield and quality of rice. *Bioresouce Technology.* 74:267-269.
- 12- Indudhara Swamy, Y. M and K. R. Bhattcharya. 1982. Breakage of rice during milling and type of cracked in immature grains. *J. Food Sci. Tech.* 9:106.
- 13- Javare, G. S. and S. R. Reddy. 1987. Optimization of drying parameters in paddy seeds. *Seed Research.* 15 (2): 176-182.
- 14- Juliano, B. 1985. Rice Chemistry and Technology. Published by The American Association of Cereal Chemists, Ins. St. Paul, Mine USA.774pp.
- 15- Kent, N. L. 1982. Technology of Cereals: An Introduction for Students of Food Scince and Agriculture. Third edition P: 185.
- 16- Kunze, O. R. 1985. Effect of environment and variety on milling qualities of rice. Texas University College Station USA. *Agric.* 22: 532-541.
- 17- Li, Y., C. Cao., Q. Yn. and Q. Zhong. 1999. Study on rough rice fissuring during intermittent drying. *Drying Technology.* 17 (9): 1779 - 1793.
- 18- Rao, K. L. 2000. Rural Agro - Industrial Opportunities in Gilan Province of Islamic Republic of Iran. FAO. 126 pp.

-
- 19- Soponronnarit, S. and P. Prechakul. 1990. Experiments on instore and batch of paddy quality of product. *J. Natural. Science.* 24(3): 367-377. *Rice Abs.* 1992. P: 53.
- 20- Steffe, J. F., R. P. Singh and A. S. Bakshi. 1980. Influence of tempering time and cooling on rice milling yields and moisture removal. *Transactions of the ASAE.* 22(5): 1214 - 1218.
- 21- Toshizo, B. (1971). Rice cracking in high rate drying. *JARQ.* 6 (2): 113-116.

The Effect of Multi Pass Drying on Milling Yield and Drying Time of Paddy

K.Tajaddodi

In this study, the Khazar variety has been used. The statical analysis was carried out using factorial experiment by Completely Randomized Design (CRD) with three replications. The factors were initial moisture content of paddy in two level (%16.3± 0.7 and %20.5± 1.5 in wet basis) and drying method in three level (one, two and three pass drying). The percentage of brown rice, head rice, broken rice and drying time were analyzed. In the first year, paddy with moisture content %19.6, the single pass drying had %39.3 head rice (minimum amount) and three pass with %42.9 had maximum head rice. The maximum head rice was obtained with the two and three pass methods, and the minimum percent of head rice was associated with the single pass method in paddy with moisture content %15.70. The result of second year showed that multi pass (three) drying with %56.6 maximum and single pass with %52.7 minimum amount of head rice were obtained when moisture content paddy was %21.80. The minimum and maximum head rice were obtained in single and three pass drying method with %52.5 and %55.8 respectively for initial moisture content of paddy %16.20. The result of this study showed that drying procedure was not significant on milling yield. The multi pass procedure is more efficient and economic because the dryer is used only when the kernel surfaces are relatively moist, as a result of tempering. In conclusion for Khazar variety with moisture content of %19.0-%22, three pass is a appropriate method and with moisture content of %15.5-%17.0, the method of two pass drying is recommended.

Key word: Paddy, Multipass Drying and Rice Milling.